

Geelverkleuring suikerbieten kost vaak opbrengst

Op zoek naar de werkelijke oorzaak van geelverkleuring

Op veel bietenpercelen ontstaat in de loop van het seizoen pleksgewijze geelverkleuring van het bietenloof. Soms verkleurt het hele perceel. Geel blad leidt tot minder groei en kost vrijwel altijd opbrengst. Daarom is het belangrijk om de oorzaken van geelverkleuring vast te stellen.

Ziekten en plagen

Voordat speciaal pillenzaad haar intrede deed, was **vergelingsziekte** de belangrijkste oorzaak van geelverkleuring. Het virus dat de ziekte veroorzaakt, wordt overgedragen door luizen. Dank zij speciaal pillenzaad is vergelingsziekte geen probleem meer.

Bestrijding van geelzucht/verticillium is niet mogelijk.

Als de helft van het blad verkleurt, verwelkt en afsterft, is er sprake van **geelzucht**. Het wordt veroorzaakt door de schimmel *Verticillium albo-atrum* of *Verticillium dahliae*. Bestrijding is niet mogelijk. Bij **gele necrose** gaan de bladeren tussen de nerven eerst geel verkleuren (chlorose), waarna het blad afsterft (necrose). Meestal is er sprake van een combinatie van bietencysteaaltjes en een fusariumschimmel. Bietencysteaaltjes zijn geen veroorzaker van het schadebeeld, maar maken het de schimmel gemakkelijk om de plant binnen te dringen.

Verkleuren tussen de nerven en afsterven is kenmerkend voor gele necrose.

Gebrek aan voedingsstoffen

Geelverkleuring kan ook optreden bij een tekort aan een bepaalde voedingsstof in de grond of door factoren die de opname van voedingsstoffen negatief beïnvloeden (o.a. een te lage of te hoge pH, een slechte bodemstructuur of beschadigde wortels door ziekten en plagen).

Bij **stikstofgebrek** kleuren de bladeren egaal bleekgroen of geelgroen. Op percelen met een goede bodemstructuur en een normale stikstofbemesting (100-150 kg N/ha), komt stikstofgebrek vrijwel niet voor. Bij een slechte structuur kan stikstofgebrek ontstaan door een slechte beworteling en zuurstofgebrek. Met extra stikstof wordt het bietenloof wel weer groen,

Stikstofgebrek door slechte structuur wordt niet opgelost door extra stikstof te strooien.

maar dit gaat sterk ten koste van het suikergehalte en de suikeropbrengst. Bij **mangaangebrek** verschijnen kleine, bleekgele, min of meer verzonken vlekjes op de bladeren. Dit kan zich uitbreiden tot het hele gebied tussen de nerven. Mangaangebrek ontstaat vooral op percelen met een hoge pH en/of veel koolzure kalk en organische stof. Alleen ernstig en langdurig mangaangebrek kan opbrengst kosten. Bij **molybdeengebrek** zijn de kiembladeren normaal groen, maar worden de eerste echte bladeren bleekgeel. Molybdeengebrek komt alleen voor op ijzerhoudende gronden met een pH lager dan 5,5.

Bij **magnesiumgebrek** vergelen de bladeren mozaïekachtig tussen de nerven in de vorm van wolkjes. Eerst aan de toppen van de bladeren, later over de hele bladschijf. Magnesiumgebrek in suikerbieten komt in Nederland zelden voor.

Alleen ernstig en langdurig mangaangebrek kan opbrengst kosten.

Bij **boriumgebrek** zijn de hartbladeren eerst geel en later zwart (hartrot). Vooral de buitenste bladeren verkleuren geel, waardoor het gewas een geelgeklepte aanblik krijgt. De kans op boriumgebrek is op zandgrond het grootst, op klei- en zavelgronden komt boriumgebrek hoogst zelden voor.

Nog meer foto's en informatie over geelverkleuring

Twijfelt u aan de oorzaak van de geelverkleuring? 'Betakwik Ziekten en Plagen' op de website www.irs.nl leidt u stap voor stap naar de mogelijke oorzaak. Hier staat beschreven hoe de verkleuring op te lossen of te voorkomen is.